

యొక్క ఆట రాదు కానీ సాకులు మాత్రం చాలా చెప్తారు. దీనిలో అందరూ తెలివైనవారు. అందువలన పరిశీలించుకోండి - స్నేహంతో తగుల్పాటు ఉన్నా లేక లెక్కలఖాతా పూర్తి చేసుకునే కారణంగా తగుల్పాటు ఉన్నా పరిశీలించుకోండి.

ఎవరిపైనైనా ఈర్ష్య లేదా అనూయ ఉంటే అక్కడ కూడా తగుల్పాటు ఉంటుంది. మాటిమాటికీ వారే గుర్తు వస్తూ ఉంటారు. బాబాని జ్ఞాపకం చేయడానికి యోగంలో కూర్చుంటారు కానీ అనూయ, ఈర్ష్య ఉన్న ఆత్మ గుర్తు వస్తూ ఉంటుంది. నేను స్వదర్శన చక్రధారిని అని అనుకుంటారు కానీ తిరిగేది పరదర్శనచక్రం. కనుక రెండు రకాల తగుల్పాటు కూడా క్రిందకి తీసుకువచ్చేస్తుంది. అందువలన రెండింటినీ పరిశీలించుకోండి. మామూలుగా అయితే నేను చాలా మంచివాడిని, కేవలం ఈ ఒక్క విషయమే ఇలా ఉంది, దీనిని నీవే తొలగించు అని బాబా ముందు కోరుతూ ఉంటారు. లెక్కలఖాతా తయారుచేసుకుంది మీరు, దానిని పూర్తి చేయాల్సింది నేనా అని బాప్ దాదా నవ్వుకుంటూ ఉంటారు. పూర్తి చేయించు అనటం సరైనదే కానీ పూర్తి చేయి అనే విషయం సరైనది కాదు. తయారు చేసుకునే సమయంలో బాబాని మర్చిపోయారు కానీ సమాప్తం చేసుకునే సమయంలో బాబా, బాబా అని అంటున్నారు. చేసి చేయించేవారు చేయించేటందుకు బంధింపబడి ఉన్నారు కానీ చేయాల్సింది మాత్రం మీరే. అయితే విన్నారా, పిల్లల యొక్క ఏమేమి సమాచారాలు బాప్ దాదా చూస్తూ ఉంటారో! సారం ఏమయ్యింది? నిస్సారమైన జ్ఞానిగా అవ్వకండి, బుద్ధి పూర్వక జ్ఞానిగా అవ్వకండి. మనస్పూర్వక జ్ఞానిగా మరియు స్నేహిగా అవ్వండి మరియు లీకేజీని పరిశీలించుకోండి. అర్థమైందా? జనవరి 18 రాబోతుంది కదా! అందువలన ముందుగానే స్మృతి ఇప్పిస్తున్నాను అప్పుడు జనవరి 18 రోజుని సమర్థరోజుగా జరుపుకోగలరు. అర్థమైందా? కేవలం బ్రహ్మబాబా యొక్క జీవిత చరిత్ర చెప్పి జరుపుకోవటం కాదు సమాన జీవితాన్ని తయారుచేసుకునే విధంగా జరుపుకోవాలి. మంచిది.

సదా వ్యక్తి మరియు వైభవాల తగుల్పాటు నుండి అతీతంగా ఉండేవారికి, బాబా స్నేహంలో లీనమైపోయిన వారికి, సదా యథార్థ జ్ఞానం మరియు మనస్పూర్వక స్నేహం రెండింటి యొక్క కంబైండ్ స్థితిని అనుభవం చేసుకునేవారికి, సదా యోగియై సాధనా స్థితిలో స్థితిలై సాధనాలను ఉపయోగించుకునేవారికి, సదా స్నేహి, మనస్సులో లీనం అయిపోయిన పిల్లలకు మనోభిరాముడైన బాబా యొక్క ప్రിയస్మృతులు మరియు సమస్తే.

మననం చేసే విధి మరియు మననశక్తిని పెంచుకునే యుక్తులు....10-1-88

ప్రతి ఒక బిడ్డ యొక్క బుద్ధి రూపి జోలెను జ్ఞానరత్నాలతో నింపే సాగరుడైన బాప్ దాదా తన జ్ఞానీ ఆత్మలైన పిల్లలతో మాట్లాడుతున్నారు :-

ఈరోజు సాగరుడు అయిన బాప్ దాదా తన అమూల్య రత్నాలను కలుసుకునేటందుకు వచ్చారు, ప్రతి ఒక శ్రేష్టాత్మ ఎన్ని జ్ఞానరత్నాలను జమ చేసుకున్నది అంటే జీవితంలో ధారణ చేసింది? అనేది చూస్తున్నారు. ఒక్కొక్క జ్ఞానరత్నం కోటానుకోట్ల కంటే ఎక్కువ విలువైనది. కుడుక

అలోచించండి! ఆది నుండి ఇప్పటి వరకు ఎన్ని జ్ఞానరత్నాలు లభించాయి! సాగరుడైన బాప్ దాదా ప్రతి బిడ్డ యొక్క బుద్ధి రూపి జోలెలో అనేకానేక రత్నాలను నింపేశారు. పిల్లలందరికీ ఒకేసారి, ఒకేవిధంగా జ్ఞానరత్నాలను ఇచ్చారు. కానీ ఈ జ్ఞానరత్నాలను ఎంతగా స్వయం పట్ల లేదా ఇతరాత్మల పట్ల కార్యంలో ఉపయోగిస్తారో అంతగా ఈ రత్నాలు వృద్ధి అవుతాయి. బాప్ దాదా చూస్తున్నారు - బాబా అయితే అందరికీ సమానంగా ఇచ్చారు కానీ కొంతమంది పిల్లలు రత్నాలను పెంచుకున్నారు మరికొంతమంది పెంచుకోలేదు. కొందరు నిండుగా ఉన్నారు, కొంతమంది తరగని సంపన్నులుగా ఉన్నారు, కొంతమంది సమయానుసారం కార్యంలో ఉపయోగిస్తున్నారు, కొంతమంది సదా కార్యంలో ఉపయోగించి ఒకటికి కోటానుకోట్ల రెట్లు పెంచుకుంటున్నారు, కొంతమంది ఎంతగా కార్యంలో ఉపయోగించాలని అనుకుంటున్నారో అంతగా ఉపయోగించలేక పోతున్నారు. అందువలన రత్నాల విలువను ఎంతగా గ్రహించాలో అంతగా గ్రహించలేకపోతున్నారు. లభించిన వాటిని బుద్ధిలో అయితే ధారణ చేసారు కానీ కార్యంలోకి తీసుకురావటం ద్వారా ఏదైతే సుఖం, సంతోషం, శక్తి, శాంతి మరియు నిర్విఘ్నస్థితి యొక్క ప్రాప్తి యొక్క అనుభూతి అవ్వాలో అది అవ్వటం లేదు. దీనికి కారణం - మననశక్తి యొక్క లోపం. ఎందుకంటే మననం చేయటం అంటే జీవితంలో నింపుకోవటం, ధారణ చేయటం. మననం చేయకపోవటం అంటే కేవలం బుద్ధి వరకే ధారణ చేయటం. వారు జీవితంలో ప్రతి కార్యంలో, ప్రతి కర్మలో స్వయం పట్ల అయినా లేదా ఇతరాత్మల పట్ల అయినా ఉపయోగిస్తారు. కానీ రెండవవారు కేవలం బుద్ధిలో స్మృతి ఉంచుకుంటారు అంటే ధారణ చేస్తారు.

ఎలా అయితే ఏ స్థూల ఖజానాను అయినా కేవలం ఇనుప పెట్టెలో లేదా లాకర్ లో పెట్టేసి సమయానికి లేదా సదా వాటిని ఉపయోగించకపోతే సంతోషం అనేది ఉండదు. మా దగ్గర ఉన్నాయి అని కేవలం మనస్సులో ధైర్యంగా ఉంటుంది. వృద్ధి ఉండదు, అనుభూతి ఉండదు. అదేవిధంగా జ్ఞానరత్నాలను కూడా కేవలం బుద్ధిలో ధారణ చేసారు, స్మృతి ఉంచుకున్నారు, పాయింట్ చాలా బావుంది అని నోటితో వర్ణన చేసారు, ఇలా కొద్ది సమయం మంచి పాయింట్ యొక్క మంచి నషా ఉంటుంది కానీ జీవితంలోకి లేదా ప్రతి కర్మలోకి ఆ జ్ఞానరత్నాలను తీసుకురావాలి. ఎందుకంటే జ్ఞానం అంటే రత్నాలు జ్ఞానం అంటే ప్రకాశం, జ్ఞానం అంటే శక్తి కూడా అందువలన ఈ విధితో కర్మలోకి తీసుకురాకపోతే అది పెరగదు మరియు అనుభూతి అవ్వదు. జ్ఞానం అంటే చదువు కూడా, జ్ఞానం అంటే యుద్ధంలో ఉపయోగపడు శ్రేష్ట శస్త్రం కూడా! ఇదీ జ్ఞానం యొక్క విలువ. విలువను తెలుసుకోవటం అంటే కార్యంలో ఉపయోగించటం మరియు ఎంతెంతగా కార్యంలో ఉపయోగిస్తారో అంత శక్తిని అనుభవం చేసుకుంటారు. ఎలా అయితే శస్త్రాన్ని సమయానికి ఉపయోగించకపోతే ఆ శస్త్రం పనికిరాకుండా పోతుంది అంటే దానికి ఎంత విలువ ఉండాలో అంత విలువ ఉండదు. అలాగే జ్ఞానం కూడా శస్త్రం. ఒకవేళ మాయాజీత్ అయ్యే సమయంలో ఈ శస్త్రాన్ని కార్యంలో ఉపయోగించకపోతే దానికి ఉన్న విలువని తక్కువ చేసినట్లే ఎందుకంటే దాని ద్వారా లాభం పొందలేదు. లాభం పొందటం అంటే విలువనివ్వటం. జ్ఞానరత్నాలు అందరి దగ్గర ఉన్నాయి ఎందుకంటే అధికారులు. కానీ నిండుగా ఉండటంలో నెంబర్ వారీగా ఉన్నారు. ముఖ్య కారణం చెప్పాను కదా - మననశక్తి యొక్క లోపం. మననశక్తి బాబా యొక్క ఖజానాను మన ఖజానాగా అనుభవం చేయించడానికి ఆ భారం, బాధ అయితే ముగ్ధుల భోజనాన్ని

అరిగించుకోవటం ద్వారానే రక్తం తయారవుతుంది. ఎందుకంటే భోజనం అనేది వేరు, దానిని మీరు ఎప్పుడైతే అరిగించుకుంటారో అది రక్తం రూపంలో మీదిగా అయిపోతుంది. అలాగే మననశక్తి ద్వారా బాబా ఖజానా మీ ఖజానాగా - ఇది మన అధికారం, మన ఖజానా అని అనుభవం అవుతుంది. బాప్ దాదా మొదటి నుండి చెప్తు వచ్చారు - మీరు త్రాగితేనే నషా ఎక్కుతుంది అంటే బాబా యొక్క ఖజానాను మననశక్తి ద్వారా కార్యంలో ఉపయోగించి ప్రాప్తులను అనుభవం చేసుకుంటే నషా ఎక్కుతుంది. వినే సమయంలో నషా ఉంటుంది కానీ సదా ఎందుకు ఉండటంలేదు? దీనికి కారణమేమిటంటే - సదా మననశక్తి ద్వారా మీ సొంతం చేసుకోలేదు. మననశక్తి అంటే నముద్రం యొక్క లోతులకి వెళ్ళి అంతర్ముఖి అయ్యి ప్రతి జ్ఞానరత్నం యొక్క గుహ్యతలోకి వెళ్ళాలి. కేవలం తిరిగి చెప్పటం కాదు (రిపీట్ చేయటం కాదు) కానీ ప్రతి వాక్యం యొక్క రహస్యం ఏమిటి మరియు ప్రతి వాక్యాన్ని ఏ సమయంలో, ఏ విధి ద్వారా కార్యంలో ఉపయోగించాలి, మరియు ప్రతి వాక్యాన్ని ఇరరాత్మల పట్ల సేవలో ఏ విధి ద్వారా కార్యంలో ఉపయోగించాలి - ఇలా నాలుగు రకాలుగా ప్రతి వాక్యాన్ని మననం చేయండి. మననం చేయటంతో పాటు వెనువెంట ప్రత్యక్షంలో ఆ రహస్యం యొక్క రసనలోకి వెళ్ళిపోండి. నషా యొక్క అనుభూతిలోకి రండి. మాయ యొక్క రకరకాల విఘ్నాల సమయంలో లేదా ప్రకృతి యొక్క రకరకాల పరిస్థితుల సమయంలో ఈ పరిస్థితి లేదా విఘ్నాన్ని అనుసరించి నేను మననం చేసిన జ్ఞానరత్నాలు ఉపయోగించి మాయాజీత్ గా అవుతున్నానా లేదా చేయగలుగుతున్నానా అని చూస్కోండి. ఆ జ్ఞాన రత్నాలు ప్రత్యక్షంలోకి వచ్చాయా అంటే మాయాజీత్ అయ్యారా? లేదా మాయను జయించగలము అని అనుకున్నారే కానీ ఆ సమయంలో శ్రమ చేయవలసి వచ్చిందా లేదా సమయం వ్యర్థంగా పోయిందా? అనేది చూసుకోండి. ఒకవేళ అలా జరిగితే దాని ద్వారా రుజువు అయ్యింది ఏమిటంటే విధి యధార్థంగా లేదు అందువలనే సిద్ధి లభించలేదు. ఉపయోగించే పద్ధతి రావాలి మరియు అభ్యాసం కూడా ఉండాలి. ఎలా అయితే వైజ్ఞానికులు కూడా చాలా శక్తిశాలి బాంబులు తీసుకువెళ్తారు, వీటితో మేము విజయం పొందేస్తాము అని అనుకుంటారు కానీ ఉపయోగించే వారికి ఉపయోగించే పద్ధతి రాకపోతే బాంబు శక్తివంతమైనది అయినప్పటికీ అవి ఎక్కడెక్కడో పడితే వ్యర్థం అయిపోతాయి. దానికి కారణం ఏమి అయ్యింది? ఉపయోగించే పద్ధతి సరిగా లేదు; అదేవిధంగా ఒక్కొక్క జ్ఞానరత్నం చాలా విలువైనది. జ్ఞానరత్నాలు లేదా జ్ఞానశక్తి ముందు పరిస్థితి లేదా విఘ్నం నిలబడలేవు అయినా కానీ విజయి అవ్వటంలేదంటే ఉపయోగించే విధి రాలేదు అని అర్థం చేస్కోండి. రెండవ విషయం - మననశక్తి యొక్క అభ్యాసం సదా చేయకపోవటం వలన, అభ్యాసం లేకుండా అకస్మాత్తుగా సమయానికి కార్యంలో ఉపయోగించ దానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు అందువలన మోసపోతున్నారు. జ్ఞానం బుద్ధిలో ఉండనే ఉంది కనుక సమయానికి ఉపయోగించేస్తాము అనే నిర్లక్ష్యం వచ్చేస్తుంది. కానీ సదాకాలిక అభ్యాసం మరియు చాలా సమయం యొక్క అభ్యాసం కావాలి. లేకపోతే ఆ సమయంలో ఆలోచించేవారికి ఏమి బీరుదు ఇస్తారు? కుంభకర్ణులు. అతను నిర్లక్ష్యంగా ఎలా ఉన్నాడు? రానివ్వండి, వస్తే కనుక విజయం పొందుతాను అని అనుకున్నాడు; అదేవిధంగా సమయానికి తయారైపోతాము అని సోమరిగా ఆలోచిస్తే సమయానికి అది మోసం చేస్తుంది. అందువలన ప్రతి రోజు మననశక్తిని పెంచుకుంటూ వెళ్ళండి.

మననశక్తిని పెంచుకునేటందుకు రివైజ్ కోర్సు లేదా అవ్యక్తమురళీ ఏవైతే వింటున్నారో దానిలో ఏదొక విశేష వాక్యాన్ని రోజూ బుద్ధిలో ధారణ చేయండి మరియు ఇంతకు ముందు ఏవైతే 4 విషయాలు చెప్పారో, ఆ విధితో వాటిని అభ్యాసం చేయండి. నడుస్తూ, తిరుగుతూ, ప్రతి కర్మ చేస్తూ - స్థూల పని చేస్తున్నా, సేవాకార్యం చేస్తున్నా కానీ మొత్తం రోజంతా మననం జరుగుతూ ఉండాలి. వ్యాపారం చేస్తున్నా, లేదా ఆఫీసులో ఉద్యోగం చేస్తున్నా లేదా సేవాకేంద్రంలో సేవ చేస్తున్నా కానీ ఏ సమయంలో అయినా బుద్ధికి కొంచెం తీరిక దొరికితే ఆ సమయంలో మీ మననశక్తి యొక్క అభ్యాసాన్ని మాటిమాటికి చేయండి. కొన్ని పనులు ఎలా ఉంటాయంటే ఆ పని చేస్తూ కూడా ఇతర విషయాలు ఆలోచించవచ్చు. చాలా తక్కువ సమయాలలో కొన్ని పనులు ఉంటాయి అవి ఎలా ఉంటాయంటే బుద్ధి యొక్క ధ్యాస అంతా దానిపై పెట్టవలసి ఉంటుంది. అలాంటి పనులు కాకపోతే బుద్ధిని రెండు వైపుల ఉపయోగించవచ్చు. మీ దినచర్యలో ఇటువంటి సమయాన్ని గమనించుకుంటే మధ్యమధ్యలో మననం కొరకు సమయం దొరుకుతుంది. మననశక్తి కొరకు విశేష సమయం దొరికితేనే అభ్యాసం చేయాలి అని లేదు, నడుస్తూ, తిరుగుతూ కూడా చేయవచ్చు; ఒకవేళ ఏకాంతంగా ఉండే సమయం దొరికితే చాలా మంచిది, మరింత లోతులకి వెళ్ళి ప్రతి వాక్యం యొక్క సృష్టికరణలోకి వెళ్ళండి, ఆ వ్యాక్యాన్ని విస్తారంలోకి తీసుకువస్తే చాలా మజా వస్తుంది కానీ మొదట ఆ వాక్యం యొక్క నషాలో స్థితులవ్వాలి అప్పుడు బోర్ అనిపించదు. అలా లేకపోతే కేవలం వాక్యాన్ని రిపీట్ చేసుకుని మననం అయిపోయింది, ఇప్పుడిక ఏమి చేయాలి అంటారు.

స్వదర్శనచక్రం గురించి కొందరు హాస్యంగా అంటారు - ఈ చక్రం త్రిప్పటం అయిదు నిమిషాలలో పూర్తి అయిపోతుంది, ఇంకేమి త్రిప్పాలి అంటారు. అంటే స్థితిని అనుభవం చేసుకోవటం రాదు, కేవలం పాయింట్స్ రిపీట్ చేస్తారంటే అంటే సత్యయుగం, త్రేతాయుగం, ద్వాపరయుగం, కలియుగం, ఇన్ని జన్మలు, ఇంత ఆయుషు, ఇంత సమయం....అంతే పూర్తయిపోయింది అంటారు. కానీ స్వదర్శన చక్రధారిగా అవ్వటం అంటే జ్ఞానసాగర స్థితిని మరియు శక్తిశాలి స్థితిని అనుభవం చేసుకోవటం. వాక్యం యొక్క నషాలో స్థితులవ్వటం, రహస్యంలో రాజయుక్తంగా అవ్వటం - ప్రతి వాక్యాన్ని ఈవిధంగా అభ్యాసం చేయండి. ఇప్పుడు కేవలం ఒక స్వదర్శనచక్రం యొక్క విషయమే చెప్పాను. ఇదేవిధంగా జ్ఞానం యొక్క ప్రతి వాక్యాన్ని మననం చేయండి మరియు మధ్యమధ్యలో అభ్యాసం చేయండి. అరగంట మననం చేసాను అనటం కాదు, సమయం దొరకగానే బుద్ధి మననం యొక్క అభ్యాసంలోకి వెళ్ళిపోవాలి. మననశక్తి ద్వారా బుద్ధి బిణిగా ఉంటుంది కనుక స్వతహాగా సహజంగా మాయాజీత్ అయిపోతారు. మీ బిణి చూసి మాయ తనంతట తానే తొలగిపోతుంది. మాయ రావటం మరియు యుద్ధం చేయటం, పారద్రోలటం, అప్పుడప్పుడు విజయం పొందటం, అప్పుడప్పుడు ఓడిపోవటం అనేది చీమ మార్గం యొక్క పురుషార్థం. ఇప్పుడు తీవ్రపురుషార్థం చేసే సమయం, ఎగిరే సమయం. అందువలన మననశక్తితో బుద్ధిని బిణిగా ఉంచుకోండి. ఈ మననశక్తి ద్వారా సృష్టిశక్తిలో నిమగ్నమయ్యే అనుభవం సహజం అవుతుంది. మననం అనేది మాయాజీత్ గా మరియు వ్యర్థసంకల్పాల నుండి కూడా ముక్తుల్ని చేస్తుంది. ఎక్కడ వ్యర్థం, విఘ్నాలు ఉండవో అక్కడ సమర్థస్థితి లేదా సంలగ్నతలో నిమగ్నమయ్యే స్థితి స్వతహాగానే ఉంటుంది.

బీజరూపస్థితి లేదా శక్తిశాలి స్మృతి యొక్క స్థితి తక్కువగా ఉంటుంది లేదా చాలా ధ్యాన
 పెట్టిన తర్వాత అనుభవం అవుతుంది అని కొందరు అనుకుంటున్నారు. దీనికి కారణం క్రితంసారి
 కూడా చెప్పాను, లీకేజ్ ఉంది. బుద్ధిని వ్యర్థం వైపుకి వెళ్ళిపోతుంది. అప్పుడప్పుడు వ్యర్థసంకల్పాలు,
 అప్పుడప్పుడు సాధారణ సంకల్పాలు వస్తాయి. ఏ వనైతే చేస్తున్నారో ఆ సంకల్పంలోనే బుద్ధి
 బీజీగా ఉంచటాన్ని సాధారణ సంకల్పం అని అంటారు. స్మృతి శక్తి లేదా మననశక్తి ఏదైతే ఉండాలో
 అది ఉండటంలేదు. ఈరోజు ఏ పాపకర్మ చేయలేదు, వ్యర్థంగా పోలేదు, ఎవరికి దుఃఖం ఇవ్వలేదు
 అని స్వయాన్ని సంతోషపరుచుకుంటున్నారు. కానీ సమర్థ సంకల్పం, సమర్థ స్థితి, శక్తిశాలి స్మృతి
 ఉందా? ఒకవేళ లేకపోతే దానిని సాధారణ సంకల్పం అంటారు. కర్మ చేసారు కానీ కర్మ మరియు
 యోగం రెండూ వెనువెంట లేవు అంటే కర్మకర్తగా అయ్యారు కానీ కర్మయోగిగా కాలేదు. అందువలన
 కర్మ చేస్తూ కూడా, మననశక్తి లేదా మగ్గుస్థితి రెండింటిలో ఒక అనుభూతి అయినా సదా ఉండాలి.
 ఈ రెండు స్థితులు శక్తిశాలి సేవ చేయించడానికి ఆధారం. మననం చేసేవారు అభ్యాసం ఉన్న
 కారణంగా ఏ సమయంలో ఏ స్థితి కావాలంటే ఆ స్థితిని తయారుచేసుకోగలరు. బాబాతో లింక్
 (సంబంధం) ఉండటం ద్వారా లీకేజ్ సమాప్తి అయిపోతుంది మరియు ఏ సమయంలో ఏ
 అనుభూతి కావాలంటే ఆ అనుభూతి అంటే బీజరూపస్థితి లేదా ఫరిస్తారూపం ఇలా ఏది కావాలంటే
 అది సహజంగా అనుభవం చేసుకోగలరు ఎందుకంటే ఎప్పుడైతే జ్ఞానం యొక్క స్మృతి ఉంటుందో
 ఆ జ్ఞానస్మరణ ద్వారా జ్ఞానదాత యొక్క స్మృతి స్వతహాగానే ఉంటుంది. మననం ఎలా చేయాలో
 అర్థమైందా? మననం గురించి తర్వాత చెప్తాను అని గతంలో అన్నాను కదా, కనుక ఈరోజు
 మననం యొక్క విధి వినిపించాను. మాయా విఘ్నాల నుండి సదా విజయిగా అయ్యేటందుకు,
 సదా సేవలో సఫలతను అనుభవం చేసుకునేటందుకు ఆధారం - మననశక్తి. అర్థమైందా?
 మంచిది.

జ్ఞాన సాగరుని యొక్క జ్ఞానీఅత్మలైన పిల్లలందరికీ, సదా మననశక్తి ద్వారా సహజంగా
 మాయాజీతగా అయ్యే శ్రేష్టాత్మలకు, సదా మననశక్తి యొక్క అభ్యాసాన్ని పెంచుకునేవారికి, మననం
 ద్వారా మగ్గుస్థితిని అనుభవం చేసుకునేవారికి, సదా జ్ఞానరత్నాల విలువని తెలుసుకునేవారికి,
 సదా ప్రతి కర్మలో జ్ఞానశక్తిని కార్యంలో తీసుకువచ్చేవారికి, ఇలా సదా శ్రేష్టస్థితిలో ఉండే విశేషమైన
 లేదా అమూల్య రత్నాలకు బాప్ దాదా యొక్క ప్రിയస్మృతులు మరియు నమస్తే.

ఉదాశీనత రావటానికి కారణం - చిన్న చిన్న అవాజ్జలు.....14-1-88

తన పిల్లల మనస్సు యొక్క పరిస్థితి విని సదా తేలికగా ఉండే యక్తి చెప్తూ ఉన్నతోన్నతమైన
 బాబా అన్నారు :-

ఈరోజు బేహద్ ఉన్నతోన్నత బాబా, ఉన్నతోన్నతంగా తయారుచేసే తండ్రి తన నలువైపుల
 ఉన్న పిల్లలలో విశేషంగా ఆజ్ఞాకారి పిల్లలను చూస్తున్నారు. అందరు తమని తాము ఆజ్ఞాకారి
 పిల్లలుగా బావిస్తున్నారు కానీ నెంబర్ వారీ. కొంతమంది సదా ఆజ్ఞాకారి మరియు కొంతమంది
 ఆజ్ఞాకారియే కానీ సదా కాదు. ఆజ్ఞాకారి అనే జాబితాలోకి అయితే పిల్లలందరు వచ్చేస్తారు కానీ
 తప్పకుండా తేదా ఉంటుంది. ఆజ్ఞ ఇచ్చే బాబా పిల్లలందరికీ ఒకే సమయంలో ఒకే ఆజ్ఞ ఇస్తున్నారు